

Uśmiechnij się!

Wpisany przez Анна Віткоўская
03.10.2010 03:00

Cześć, Słoneczniku!

- Słucham cię, Dzwoneczku...
- Dlaczego zawsze jesteś uśmiechnięty, a ja ciągle ze smutkiem patrzę do dołu?
- Dlatego, że ty zawsze patrzysz na ziemię i widzisz tylko to, co tam się znajduje, a tego jest za mało.
- Za mało do czego?
- Za mało do uśmiechu. Patrzę na niebo, obserwuję śpieszące się chmurki, wiatr, chowający się ode mnie, ptaszki, zmienne niebo, słońce, księżyc, bawię się z gwiazdkami w chowanego i wiem, że to wszystko dostałem od Kogoś w prezencie. Nie przestaję dziękować Mu swoim uśmiechem za ten niezwykajny prezent. Ty, Dzwoneczku, widzisz tylko mały kawałeczek ziemi i boisz się go stracić. Patrz do góry, jak ja. Pokoń się chmurom, zadzwoń ptaszkom, i uśmiech sam przyjdzie do ciebie. Wtedy te wspaniałe prezenty natchną cię, zechcesz cieszyć kogoś, zechcesz komuś podarować coś dobrego. Być może swój uśmiech.

Uśmiechnij się!

Wpisany przez Анна Віткоўская
03.10.2010 03:00

- O, Słoneczniku, jaki jesteś mądry! Mówisz tak, jakbyś przeżył już tysiąc lat!
- Do tego nie trzeba być takim mądrym, po prostu trzeba zawsze patrzeć szerzej!
- Dziękuję, przyjacielu! Jakie to szczęście – umieć się uśmiechać!